

10 ÅR MED LØVERNE

»FC Krøniken« er en absolut læseværdig bog om FC København og klubbens op- og nedture

Af Niels Ildskov

»Da han kom, mærkede man med det samme, at han havde spillet i Tyskland i mange år. Han var meget professionel og meget asocial. Det var kun ham selv og ham selv og ham selv, og hvis sagerne ikke lige var, som han ønskede, så var det bare noget lort. Men på banen var han 100 pct. professionel hver gang. Han havde slet ikke den danske mentalitet, da han kom efter sine 10 år dernede, men det blev så gradvist ændret. Jeg boede altid sammen med ham på hotellerne, når vi var ude at rejse, han var alle tider flinke fyr«.

Sådan lyder det i bogen »FC Krøniken«, når Michael »Mio« Nielsen, selv en super-prof af fighter af Guds nåde, giver sit skudsmål om Bjarne Goldbæk, der i 1998 igen forlod FC København til fordel for en udenlandsk klub.

Beskrivelsen er loyalt gengivet og sikkert 100 pct. ærlig, og nedenunder for-

nemmer man alligevel den lille danske forargelse over en, der ligefrem er helt igennem professionel og som kan medvirke til at løfte et hold. Det kan han bare ikke alene, og heller ikke hvis omgivelserne ikke trækker med. Og derfor kom Bjarne Goldbæk reelt for tidligt til FC København.

Først med ansættelsen af Roy Hodgson som træner fra sommeren 2000 og dertil spillere som Ståle Solbakken og Jacob Laursen var FCK klædt på til at kaste de sportslige børnesygdomme af sig og med stålsat sejrsvilje gå efter det bedste af det bedste.

En del af æren herfor tilfalder selvfølgelig sportsdirektør Niels-Christian Holmstrøm, der siden sin tiltrædelse i 1999 har medvirket til fremgang på grønsværen – samt ikke mindst den altfavnende administrerende direktør Flemming Østergaard, der når FC København til sommer runder de 10 kan betragte sig selv som manden, der i de sidste fem år i

kraft af sine evner som forretningsmand bragte de store ambitioner op på de skinner, hvor de hører hjemme. Og ikke nede i midtersporet af Superligaen, hvor klubben af både sportslige og økonomiske årsager alt for ofte har befundet sig.

Også Aabrink bragte FCK videre

Med Hans Backe som efterfølger for Roy Hodgson ser den positive udvikling ud til at fortsætte, men det kapitel ligger efter bogens udgivelse i november.

Det er tilhængerne Kaare Johnsen og Jan Erik Hansen, hhv biolog og bibliotekar, der kronologisk gennemgår FC København, og det gør de meget grundigt og lidt tør, men alligevel godt. Og så vidt denne skribent kan vurdere uden at være iklædt tøj og andet gods fra Supershop'en.

Især fordi de faktiske begivenheder i referatstilen tilføjes bemærkninger fra vidner med en vis gennemslagskraft og lyst til at sige noget og måske endda småkorrigere gængs opfattelse. Det gælder folk som førnævnte Mio, Holmstrøm, Lars Højer, Benny Olsen og endnu et par stykker.

»Karsten Aabrink ønskede ikke at tale

med os«, som der står efter forordet, og det forstår man ikke, for kun ved at svare igen kunne omtalen af midthalfvemsernes direktør være blevet mere nuanceret. Men så slemt er det nu heller ikke. Selv om Aabrink førte sig frem med store armbevægelser og på et tidspunkt satte sig ved af træner Kim Brink på bænken, hvilket måske i virkeligheden blev overfortolket, så fremstår han trods alt som en, der var med til at bringe FC København videre.

Det hører således til på positivsiden, at forfatterne da også synes at børnesygdomme netop er nogle som man skal igennem for at blive voksen. Selv om man aldrig helt fatter, hvorfor Pierre Larsen og de andre rutinerede fra mesterholdet i 1993 forlod klubben næsten samtidigt.

Men ved at genlæse historien om FCK i ét ryk forstår man lidt bedre, hvor svært det har været for reelt en ny klub at finde kontinuitet både på kontor og grønsvær.

Og det skyldes altså ikke kun »fremmed fugle« som H. C. Hansen, Christian Andersen og Brian Laudrup. Med flere...

Kaare Johnsen og Jan Erik Hansen:
FC Krøniken
331 sider, 299, 95 kr.
Forlag: Høst & Søn